El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí. *(Aplaudiments)* Un sí argumentat, un sí argumentat.

Miren vostés, un dels problemes que teníem per a poder aconseguir una administració eficaç és que aconseguírem passar a l'administració electrònica, perquè l'administració en paper és una administració que crea molts problemes de procediment. Per exemple, perdre els papers, entre altres coses, la lentitud, etcètera.

Per tant, la primera cosa que vàrem fer és impulsar el Pla estratègic d'administració electrònica. Saben vostés per què? Perquè quan nosaltres vàrem entrar al govern l'any 2015 del segle XXI, l'administració electrònica de La Generalitat era aparentment el 12% del cent per cent que toca. Nosaltres volem, abans que acabe la legislatura, tindre eixa administració electrònica.

I sabem vostés què aconseguirem amb això? No serà suficient, però serà necessari, serà molt necessari perquè aixina podrem fer traçabilitat dels procediments. I vosté, i jo i qualsevol persona podrà apretar un botó i saber on està el paper que li pot interessar. Això és fonamental. Això és transparència. I això és normal en una administració com l'actual del govern de La Generalitat que treballa pels interessos generals i no per amargar els interessos cap a ningú. Els interessos generals *(aplaudiments)* estan a favor de la transparència.

Li ho he dit més d'una vegada, l'opacitat és el caldo de cultiu de la corrupció. I això és el que ha passat ací durant vint anys. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que formula el Grup Parlamentari Podemos-Podem. El síndic, Antonio Montiel, té la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.

Done per reiterada la pregunta.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel.

Com vosté sap, este Consell ha donat un canvi de 180 graus en la política de l'habitatge. I en eixe sentit s'està duent a terme en totes les dificultats un autèntic pla de xoc del dret a l'habitatge.

Ens vam trobar una situació d'emergència social amb una absoluta desídia del que és un dret constitucional, com és l'habitatge, que calia revertir.

La Comunitat Valenciana estava entre les autonomies amb més execucions hipotecàries. I ara, a 2016, ha sigut, ha estat la que més ha reduït el nombre de desnonaments, un 40%.

Hem actuat amb immediatesa, ordre i serietat. No vol dir que estiguen tots els problemes resolts, ni molt menys.

En esta nova política hem impulsat junts, i ha sigut la primera llei que hem aprovat en este parlament, que és la Llei de la funció social de l'habitatge. Una llei, per cert, aprovada per tots els grups d'esta cambra, excepte el Partit Popular. Una llei que funciona i que està ajudant la gent, però que ara malauradament està amenaçada per recurs d'inconstitucionalitat per part del Govern d'Espanya.

En segon terme, hem posat ordre al parc d'habitatges de La Generalitat. Un desgavell que havia de ser organitzat. Per això hem reparat el parc públic, vora 500 dels 700 habitatges *vandalitzats* s'han reparat perquè tinguen condicions dignes d'habitabilitat. Hem mobilitzat les vivendes protegides de La Generalitat que estaven paralitzades, amb mals preus, i s'han fixat uns nous criteris i condicions per al lloguer social. El Pla de lloguer assequible ha beneficiat ja 246 famílies de la comunitat que han vist com els preus de lloguer s'adaptaven a les seues circumstàncies econòmiques. I a dia d'avui ja s'ha llogat un 19% dels habitatges per a lloguer VPO que estaven buits quan arribàrem al govern. A més, s'ha invertit 3 milions per a més de tres mil persones en situacions d'emergència social.

I, en tercer lloc, també estem ajudant a aquells que sense estar en situació d'exclusió social tenen greus dificultats per accedir a un habitatge mitjançant les ajudes de lloguer.

En 2016 s'han concedit 7,9 milions per a 5.900 sol·licituds per al pagament de lloguer, quasi el triple que en 2015.

Com veuen, s'està treballant perquè la Comunitat Valenciana ací, l'habitatge, la vivenda, siga un dret, no només que siga en la norma, sinó també en la pràctica, que siga un dret real com és un dret constitucional.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, per a concretar la pregunta.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies, senyor president.

Mire, España se convirtió en un país de propietarios por el efecto de la obsesión por el control social de uno de los principales ideólogos de la dictadura, el primer ministro de Vivenda, José Luis Arrese. Una apuesta por la vivienda en régimen de propiedad, que fue acompañado de una legislación permisiva, la Ley del suelo de 1956, y que además luego entregó al capital financiero la posibilidad de hacerse cargo del negocio inmobiliario y simplificó las facilidades para las reclasificaciones de suelo. De tal manera que la administración se limitó a una política de estímulo, subvenciones y desgravaciones fiscales.

Esa mala herencia del franquismo continuó prácticamente, ha continuado casi inalterada. El resultado es que hoy tenemos un país, el país de Europa con más viviendas construidas, con más viviendas vacías, con menos viviendas en régimen de alquiler y con más desahucios.

Esto ha ido acompañado del empobrecimiento de la inmensa mayoría de la población, más de 3,5 millones de personas han perdido esa condición supuestamente idílica de las llamadas clases medias. Tres factores han influido en esa situación: por un lado, la pérdida de peso de las rentas del trabajo, fruto de las reformas laborales del Partido Socialista en 2010 y del Partido Popular en 2012; la precariedad, y los recortes en servicios básicos, el *austericidio*, sanidad, educación, desempleo y políticas sociales.

Pero ha habido un factor adicional, que ha sido el sobreendeudamiento. El sobreendeudamiento agudizado por las cláusulas abusivas que han contaminado todas las relaciones entre las entidades financieras y los ciudadanos que acudían al crédito.

En este contexto, la legislación estatal tenemos que decir que es un desastre, no ha sido más que un desastre de parches y paños calientes. Desde el año 2012 hemos tenido cuatro reales decreto ley y una ley, la Ley 1/2013, y no han servido para nada. Sentencia tras sentencia de los tribunales europeos se viene poniendo de manifiesto el abuso en el mercado inmobiliario y la gravedad de la situación que padecen las familias. Por tanto, tenemos una grave emergencia habitacional.

En ese contexto de emergencia habitacional las políticas activas de vivienda en materia autonómica no podían esperar. Se lo dijimos en la comparecencia de la *consellera* del 23 de septiembre de 2015. Se lo dijimos a usted en la pregunta que le formulamos el 3 de diciembre de 2015. Se dijo por toda la cámara, por unanimidad, a través de la PNL aprobada por unanimidad el 10 de febrero de 2016. Y lo volvemos a decir ahora.

No estábamos de acuerdo con esperar a que se aprobara la Ley de función social de la vivienda para poner en marcha determinadas políticas. Hoy tenemos una Ley de la función social de la vivienda que ya está amenazada por un recurso de inconstitucionalidad por parte del gobierno de Mariano Rajoy, el mismo Partido Popular que ha hecho desastre tras desastre en la legislación en materia hipotecaria y en materia de mercado de vivienda.

Y yo le vuelvo a recordar. Según los datos de esos tres momentos que le he citado, tenemos un parque público de vivienda en alquiler de 1.068 viviendas, de las cuales en aquel momento había 416 en situación irregular. Hoy parece, dice la prensa, parece que están preparando las bases de regularización de esas viviendas.

Había otras 689 viviendas en propiedad que estaban, usted ha dicho ahora, de las cuales ya hay 500 rehabilitadas o reparadas, y desconocemos cuál es el trámite de adjudicación.

Pero le dijimos entonces, se lo decimos ahora, hay 338 viviendas promovidas por el IVVSA, hoy el Eige, de las cuales había que ponerlas en alquiler, viviendas cerradas más de cinco años en algunos casos de nueva construcción y de alquiler.

Sabemos que en Orihuela y en Vinaroz, por ejemplo, se redujo el precio en sendas promociones, en torno a un 38%, pero la fórmula fue la opción, o sea, el alquiler con opción de compra. Muy pocos, muy pocas personas concurrieron a esas convocatorias, porque la fórmula sigue siendo inadecuada.

Sabemos, es cierto, que se han reducido drásticamente los desahucios, pero no es mérito de este gobierno, es una tendencia general. Seguimos siendo líderes, junto con Andalucía, en desahucios en este país.

Tampoco se están aplicando políticas más decididas con los bancos. Ya recordamos que la mesa que se constituyó para el compromiso contra los desahucios, solo tres entidades firmaron y de las otras creemos que no ha vuelvo a haber ni siquiera una nueva reunión.

Mañana la Plataforma de Afectados por la Hipoteca visitará estas Cortes y entregará a todos los grupos parlamentarios el texto de la proposición de ley que ya han entregado en el Congreso de los Diputados.

Mañana, la PAH pedirá el apoyo a políticas activas de viviendas desde ya, inmediatas, con los recursos actuales disponibles, porque se puede, porque es posible utilizar el parque de viviendas existente, porque se pueden seguir desclasificando viviendas para venta y convertirlas en viviendas de alquiler social inmediato, sin necesidad de alquiler con opción de compra en un momento en el que no hay endeudamiento, o sea, perdón, no hay financiación financiera.

Por lo tanto, mire, nosotros seguimos…, vamos a seguir defendiendo los argumentos de la PAH.

Y además, le vamos a decir otra cosa. Es triste, es triste que si en el Acuerdo del Botánico firmamos en enero un plan de choque, hoy tengamos que preguntarle a usted, tres meses después, cómo está el plan de choque. No sé qué parte de la expresión «choque», el Partido Socialista no ha entendido.

Mire, nosotros creemos que hay cambiar la for…, hay que entender cómo se gestionan los acuerdos. Y nosotros creemos que había margen para haber hecho más y había margen para haber hablado de las líneas maestras de ese plan de choque mucho antes.

Por tanto, seguiremos defendiendo los argumentos de la PAH y seguiremos vigilantes con la acción de su gobierno.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

En l'Acord del Botànic, en la seua revisió d'enguany, que vosté ha dit, reafirmàrem la prioritat en la consecució d'una vivenda digna per a qualsevol valencià o valenciana. Negre sobre blanc, ens vam posar un repte, un repte que és assolir l'horitzó de mil vivendes de lloguer social a l'any. És un objectiu ambiciós i molt difícil, entre altres coses, perquè la situació econòmica de La Generalitat és la que és i el finançament autonòmic és el que és i les regles generals de l'estat són les que són.

Però aixina i tot, nosaltres considerem que és, efectivament, un dret, un dret absolutament constitucional i que cal portar a la realitat. I des d'eixa perspectiva, el que li vull dir és que les polítiques actives que estem fent les estem realitzant.

En eixa línia, el divendres passat, el consell de direcció d'Eige va aprovar tres mesures per a adaptar la política d'habitatge als criteris establerts ja en la nova llei.

En primer lloc, posar les vivendes de protecció de La Generalitat, un total de 1.358, al registre d'oferta contemplat a la llei, com estan fent també els bancs, dels qui hem rebut col·laboració per a informar dels seus habitatges de VPO i incloure al registre d'oferta. Més de trenta ja ho han fet.

En segon lloc, adaptar els criteris socials a l'adjudicació de VPO.

En tercer lloc, modificar el pla de lloguer assequible per a adaptar-lo a la nova llei.

En definitiva, hem actuat sobre la vivenda buida, rehabilitant-la i adjudicant-la a qui més ho necessita. Hem mobilitzat les vivendes de protecció de La Generalitat per a ficar-les a disposició de la gent que té dificultats per a accedir a un habitatge ara. I adaptem també l'adjudicació dels habitatges de protecció en lloguer als criteris socials que estan contemplats en la nova llei.

Això suposa un pas més en una contundent defensa de les persones que este Consell està fent en matèria d'habitatge.

La gestió social de l'habitatge és ampliar l'oferta de vivendes, millorar les condicions d'accés i tindre un preu de lloguer social. Això és una política pública d'habitatge. Nosaltres ni especulem ni volem que s'altere allò que és fonamental per a un projecte de vida, i és tindre una vivenda.

Jo compartisc amb vosté una gran part de les coses que ha dit inicialment respecte a l'anàlisi general. Certament, la vivenda en este país ha tingut una missió que és la seua pròpia. Ha estat una altra cosa i ha estat un fenomen més financer que d'habitatge.

I això és el que cal revertir. Revertir-ho d'un dia per a l'altre va a ser molt complicat. Però, en qualsevol cas, qualsevol idea que aporten en positiu, li asseguro que serà escoltada i executada.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor César Jiménez, té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

Ja ha passat un mes de l'entrada en vigor de la Llei de funció social de l'habitatge, una llei on va haver treball conjunt de gairebé totes les forces parlamentàries en este hemicicle, i on es van aconseguir avanços respecte el text original, com seria l'extensió del dret subjectiu o l'ampliació del termini d'expropiació forçosa en el cas que la situació de l'emergència social de la unitat de convivència romanga en el temps.

Comencem a conéixer els primers resultats encara modestos, estimats en 247 persones assessorades i 6 intervencions que evitar l'alçament de persones afectades per processos de desnonament.

És prompte per a realitzar un balanç de l'efectivitat de l'aplicació de la llei, però potser ens pot donar alguna informació mentre sobrevola l'amenaça del recurs d'inconstitucionalitat que sembla preparen les elits polítiques i econòmiques.

En concret, volem saber quina és la incidència en el registre de demandants, quan estarà disponible el registre d'ofertants d'habitatge i si hi ha sol·licituds voluntàries d'inscripció en ell i, finalment, si hi ha disposició entre els ajuntaments del País Valencià d'assumir les competències d'habitatge en el marc d'aquesta llei.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora consellera, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, fa uns mesos el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular va demanar la compareixença d'esta consellera en

seu parlamentària perquè explicara per què en un trimestre de 2016 s'havia produït un augment de les execucions hipotecàries en la Comunitat Valenciana i que això era el *maldito tripartito* que governava i que ho feien tan mal que s'havia provocat eixa situació.

Ara espere que demane… Nosaltres vam dir que un cas és un drama, sempre ho serà, i per això nosaltres anem a treballar amb tota l'efectivitat per a aconseguir eixe objectiu.

El Consell General del Poder Judicial ha indicat que l'any 2016 hem sigut l'autonomia on han baixat més les execucions hipotecàries de tota Espanya, un 40%. I això ens va encoratjar a treballar encara més.

Com bé vosté ha dit, hem articulat ja les oficines Infohabitatge, quasi tres-centes consultes que s'han atés, de les quals, per la mediació... –que és això que ara el Govern d'Espanya planteja que és inconstitucional–, i hem resolt sis casos de processos de desnonament que s'han evitat per la mediació.

Més de trenta entitats financeres ja s'han posat en contacte per a bolcar totes les vivendes que tenen protegides en el registre d'oferents, igual que hem assumit el compromís, a través de l'empresa pública Eige, com molt bé ha indicat el president, de bolcar les 1.300 vivendes que tenim en lloguer i en lloguer amb opció de compra al registre d'oferents, i a més, iniciar el procés per a aplicar criteris socials d'adjudicació a les persones que puguen optar a estes vivendes.

Per tant, estem donant un pas també contundent des de la nostra responsabilitat.

Hem treballat també amb altres conselleries perquè ens aporten quines són les vivendes que tenen buides i que estan disperses entre les diferents conselleries per a anar ampliant el nostre parc públic. I ahir es publicava l'ordre..., la resolució en el diari oficial on iniciem el procés de regularització de les vivendes que en estos moments estan ocupades irregularment després de vint anys de no política pública del Partit Popular en el nostre parc públic.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor César Jiménez, té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

En este camí de dos anys de legislatura, han estat moltes les propostes en matèria d'habitatge i en relació amb grans tenedors pel que respecta a l'intent d'aturar la injustícia dels desnonaments.

En aquest parlament hem articulat suggeriments de reclassificació de l'ús dels habitatges en la cartera de l'Eige, per a posar-los a disposició per al lloguer. També hem proposat convenis amb ajuntaments per a la posada en condicions d'habitatges buits.

Tenim la sensació que estes fórmules, com ha dit el nostre síndic, es van explorar en un inici, però ens costa fer seguiment de la seua efectivitat i de la seua extensió.

Però la resposta, que la busquem, no sabem si ens la donarà la consellera d'habitatge o el conseller d'hisenda, ja que es referix al compliment de la moció subsegüent aprovada per unanimitat per estes Corts, a proposta del nostre grup parlamentari, en referència a les relacions contractuals amb entitats financeres que continuen practicant desnonaments.

La pregunta concreta és si se contemplen..., si es contemplen els acords d'aquella moció subsegüent i si hi ha hagut casos en els quals aquesta consideració haja estat fonamentada en la decisió d'establir contractes amb una o altra entitat financera.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jiménez.

Senyor Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, senyor president.

Sí, efectivament, vosté sap com està el mercat financer. Nosaltres no podem, en els préstecs a llarg termini, dirigir-nos al sector privat, estem fora de mercat. Sempre hem d'anar al procés del FLA.

Però allí on podem anar, que és en els préstecs de curt termini, allí, préstecs per a tresoreria, per exemple, clarissimament hem ficat unes clàusules socials per a donar prioritat –dins de la llei, és a dir, en empreses paregudes–, donar prioritat a aquelles institucions financeres que apliquen el principi que vosté planteja.

I això està negre sobre blanc en una de les clàusules socials..., n'hi han altres més, però eixa forma part de les clàusules que nosaltres exigim, dins de la legalitat vigent, per a donar prioritats a aquells bancs, a aquelles entitats financeres que, efectivament, practiquen el principi que vosté planteja.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, amb esta resposta, finalitzem el segon punt de l'ordre del dia, que és la sessió de control.